

İslamda tek adamlık yoktur

Hasan Bulut: “Münâzarâtta geçen, ‘meyelan-ı amme şeriatta muteberdir’¹ sözü ile, hükümetin resmî görüşüne muteberlik izafe ediyorlar. Bu sözü siyasî meselelerle ilgili mi anlayacağız?”

AKL-I SELİM DEVREDEN ÇIKMAMALI

Türkiye referandum sath-ı mailine girdi. Milletin önüne bir anayasa paketi kondu. Bu pakete onay mı verecek, yoksa red mi edecek? Millete soruluyor.

Şimdi söz millette. Millet ya hukukunu koruyacak, ya da hukukunu tek bir adamın inisiyatifine teslim edecek!

Üstad Bediüzzaman’a ait olan: “Bir millet cehaletle hukukunu bilmezse, ehl-i hamiyeti dahi müstebit eder.”² uyarısına dileriz kulak verilir. Akl-ı selim devreden çıkmamalı! Salvolar, karalamalar, sataşmalar doludizgin gitmemeli.

Herkes sakın olsun: Evet diyen de, hayır diyen de bu vatanın evlâdıdır.

PRENSİP HAYIR’CIDIR!

“Meyelan-ı amme şeriatte mutaberdir” sözü efkâr-ı ammeyi ifade ediyor. Millî iradenin meşrûiyetini anlatıyor. Peki, ama evet’in meylan-ı amme olduğu nereden çıkıyor? Zanna veya algıya göre değil; prensibe göre hareket etmelidir.

İkincisi olmayan bir tek adam sistemine İslâm tarihinde -emirlik, meliklik, sultanlık ve padişahlık dönemleri dâhil- örnek var mıdır?

Hani Osmanlıya hayransınız ya...

Osmanlı’dan örnek vereyim: Padişahlık sisteminde vezirlerin başında bir vezir-i azam (başvezir, sadrazam, başvekil) vardı.

eklif edilen bu sistemde vezirler var, vezir-i azam yok! Bu koltuk boş bırakılmış. Neden sizce?

Öte yandan padişahlık sisteminde yargı şahane bağımsızdır. Bir Kadı Hızır Bey'i düşünün ki, Padişahı bulunan Fatih Sultan Mehmed'i Padişah iken yargılıyor. Duruşmada Fatih oturmak isteyince, "Oturmayın beyim! Hasminızla mürafa-i şer'i olacaksınız" diye gürliyor! Duruşma neticesinde padişahı suçlu buluyor ve padişahın elinin kesilmesine karar verebiliyor!

Osmanlı'nın adaletine de hayran mısınız? Teklif ettiğiniz sistem, yargıya böyle bir asalet getiriyor mu? Yoksa var olan asaleti elinden alıyor ve yargıyı emrinize mi veriyor?

MİLLET DE, DİN DE HUKUK-U ŞÛRA İLE KORUNUR

Halifelik baştan sona şûrâ sisteminden ibarettir. İlk dört halifenin hepsinin Sahabe-i Kiram'dan şûrâları vardı ve hemen her meselede şûrânın kararlarını uygularlardı.

Meselâ ilk halife Hazret-i Ebu Bekir (ra) döneminde Yemame Savaşı'nda çok sayıda hafız şehit olunca Kur'ân âyetlerinin kaybolması tehlikesi ile burun buruna gelindi. Kur'ân'ın derhal iki kapak arasında Mushaf halinde toplanması gündeme geldi. Gündeme getiren başta Hazret-i Ömer (ra) olmak üzere sahabelerdi.

Oysa Hazret-i Ebu Bekir "Emire'l-Mü'minin" sıfatıyla tek başına, "Resulullah'ın (asm) yapmadığı işi ben yapmam!" diyordu. Neticede şûrânın dediği oldu ve Hazret-i Ebu Bekir (ra) Kur'ân'ın iki kapak arasında toplanması talimatını verdi.

İyi de oldu! Aksi takdirde sağda solda ceylan derilerinde, yapraklarda dağınık vaziyette Kur'ân'ın bazı âyetleri kaybolsaydı yahut sıhhati tartışılır hale gelseydi daha mı isabetli olacaktı?

MEBUSAN HÂKİM, HÜKÜMET HÂDİM OLMALI

Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri yüz seneden beri başta Kur'ân'dan, Asr-ı Saadetten ve hulefa-i raşidin döneminden şûrânın ümmet için önemini çıkarmak suretiyle, ümmetin önüne koymuştur. Yüz senedir Bediüzzaman "Asyanın bahtının miftahı meşveret ve şûrâdır" diye haykırıyor. "Riyaset-i şahsiyenin kat'iyen aleyhindeyim."³ diye haykırıyor. "Mebusan hâkimdir, şahıs hiçtir!"⁴ diye bağırıyor. "Hükümet hadim ve hizmetkârdır"⁵ diye bağırıyor!

Her şey bir yana: Kur'ân'ın iki adet şûrâ emrini ihtiva eden âyetlerini nereye koyacaksınız?

Teklif, mebus sayısını altı yüze çıkardı demeyin! Mebus sayısını bin de yapsanız, getirdiğiniz sistemde şûrâ (meclis) hâkimiyetini değil, tek adam hâkimiyetini esas

aldınız. Şûrâ'nın denetim vazifesini sınırlandırdınız. Yargıyı bağımsızlığından kopardınız. Şûrâ'nın elini kolunu bağladınız!

Mevcut anayasanın zaten ıslâha ihtiyacı vardı. Fakat bu sizin getirdiğiniz, anayasayı ıslâh etmiyor, anayasayı şûrâ'dan uzaklaştırıyor. Gelin; sistemin taşlarıyla oynamayın! Sistemin genetiğini bozmayın. Milleti uçuruma atmayın!

Madem öyle; biz diyoruz ki, biz bu GDO'lu sistem teklifine evet demiyoruz; hayır diyoruz!

Hayırlısı olsun!

Dipnotlar:

- 1- Eski Said Dönemi Eserleri, Münâzarât, s. 223.
- 2- Beyanat ve Tenvirler, s. 74.
- 3- Eski Said Dönemi Eserleri, Nutuk, s. 196.
- 4- Eski Said Dönemi Eserleri, Münâzarât, s. 221.
- 5- Eski Said Dönemi Eserleri, Münâzarât, s. 225.